

взематъ: а) Настояще-то (за сложны-те, и смѣсены-те, и будущее-то) въ първо-то единственно лице, и б) Първо-то прошедше определено (за сложны-те и второ-то прошедше неопределенно) въ трето-то единственно лице.*)

1. Отъ настояще-то (и будущее-то за смѣсены-те) ставятъ: а) Настояще-то и будущее-то въ повелително-то наклонение ка-

*) Правилны-те, сирѣчь несложны-те въ настояще-то време съ предлогъ глаголы, вси-те времена и наклоненія произвеждатъ само отъ настояще-то и първо-то прошедше определено зацо-то вѣдѣше-то и второ-то неопред. не са друго нѣщо, както настояще-то и първо-то определено досавены съ предлози, както: наст. пишѣ, първо опред. писахъ, вѣд. на-пишѣ, второ неспред. на-писахъ. Но не е така, кога глаголѣ-то е сложенъ въ настояще-то, тѣга оно и първо-то определ. са измѣняватъ въ скончаніе-то, а напротивъ вѣд. и второ-то прошед. неспред. сѣ останватъ неизмѣняемы. Измѣненіе-то става така

1) Тыя глаголы, що кончаватъ на ѣ, тов. скончаніе го превръщатъ на аю и ахъ, както текѣ, ис-тек-аю, ис-тек-ахъ. вѣд. неизмѣнно ис-тек-ѣ, ис-тек-схъ.

2. Тыя що сѣ на ю измѣняватъ го на аю и ахъ, както: твор-ю, со-твор-аю, со-твор-ахъ вѣд. неизмѣнно сотворию, сотворихъ.